

عنوان مقاله:

تحلیل آماری تداخل واژگانی و نقش آن در مهارت نگارش به زبان عربی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

عیسی متقی زاده - Associate Professor, Department of Arabic Language and Literature, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

طاهره خان آبادی - Graduate of Arabic Language Teaching, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

ارتباط گسترده زبان فارسی و عربی از دیرباز تاکنون سبب پیدایش پیوند واژگانی عمیق بین دو زبان شده است؛ به گونه‌ای که گاه در یک جمله فارسی تمامی اجزای تشکیل‌دهنده آن (به جز عوامل پیونددهنده) واژگان عربی هستند. این حجم زیاد از واژگان مشترک بین دو زبان، حکم چاقوی دولبه را دارد؛ زیرا از طرفی به تسریع فرایند آموزش و یادگیری زبان عربی کمک می‌کند و از طرفی دیگر به دلیل تفاوت معنایی و کاربردی که در دو زبان دارد به تداخل زبانی منجر می‌شود. هدف از این پژوهش، ارزیابی عملکرد فارسی‌زبانان عربی‌آموز در به‌کارگیری این واژگان در مهارت نگارش ۱ و ۳ و مقایسه عملکرد آن‌ها در این دو مهارت بود. جامعه آماری پژوهش متشکل از ۱۰ دانشگاه دولتی ایران و نمونه آماری نیز متشکل از ۱۹۹ دانشجوی زبان و ادبیات عربی در مقطع کارشناسی بود. روش پژوهش توصیفی تحلیلی و پیمایشی و ابزار به‌کار گرفته شده، آزمون محقق‌ساخته در زمینه مهارت نگارش ۱ و ۳ بود که شامل واژگان مشترک عربی و فارسی بود. برای تحلیل داده‌ها از آزمون تی مستقل و رگرسیون لجستیک استفاده شد. نتایج به‌دست‌آمده حاکی از آن بود که زبان‌آموزان با وجود پیشرفتی که در مهارت واژگانی خود در نگارش ۳ نسبت به نگارش ۱ داشتند، همچنان در تشخیص تفاوت معنایی واژگان مشترک و نیز به‌کارگیری این واژگان در زبان عربی ضعیف بودند. عوامل موثر در این ضعف تداخل واژگانی و نقص دایره واژگانی است. همچنین، نگاه قواعدمحور نیز سبب تشدید این ضعف شده است.

کلمات کلیدی:

Keywords: Arabic language learning, Writing skill, Common vocabulary, vocabulary interference
واژه‌های کلیدی: یادگیری زبان عربی، مهارت نگارش، واژگان مشترک، تداخل واژگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287922>

